

skim zložena; in mi le želimo, de bi bil slovenski del tudi v čisto slovenskim jeziku pisan. — Unidan se je hrup zagnal, de je že prava koléra v Zagurji na železnici. Naše deželno poglavarstvo nas je potolažilo, de to ni res. — Pravijo, de prava poskušnja vožnje po železnici od Celja do Ljubljane bo 15. t. m.; 15. kimovca pa se bo prava vožnja začela. — V Dunajskim časopisu „Presse“ se poganja nek dopisnik iz Gorice za samostalno Goriško kronovino in ločitev od nas, ter pravi, de tudi jédro slovenskiga ljudstva to samostalnost in ločitev želi. Tudimi ne morémo tega tajiti, kér zares ni duha ne sluha, de bi Goriški Slovenci kakošne druge želje imeli. — Gnjusobne, lažnjive in vedno le zabavljive kvante Ljubljanskiga dopisnika „Lloydu“ so se vunder enkrat že tudi samimu vredniku tega časopisa presédle; zato je družiga dopisnika povabil, ki se je pred tremi dnevi prvi-krat v tem časopisu oglasil in kakor pošten mož pravično besedo čez Ljubljano in krajnsko deželo govoril. Obnašanje Ljubljane in cele krajnske dežele ne potrebuje, de bi ga kdo po sili hvalil — le pravica in resnica naj se govori pred celim svetom, in vidilo se bo, de se Ljubljančanam in Krajncam nič družiga očitati ne more, kakor de so vse preléni in premalo skerb-ljivji za svoj prid memo družih deželá, ki tudi postavne poti ne zapusté, pa se krepko potegujejo za svoj dobiček. — O sv. Jakobu je prišlo prvo Ipavsko grojzde v Ljubljano. — Za gotovo se sliši, de pride na mesto rajnciga dohtarja Prešerna mnogospoštovani gosp. Dr. Hradecki za deželniga advokata v Krajnj. — Gosp. Mažgon je že začel enmalo vstajati, in če Bog da, bo zamogel v kakih 14 dnéh na Dunaj odriniti, kamor je od ministra poklican. Mi smo spet neizrečeno veseli, de našiga Mažgona zdraviga imamo. — V pondeljek so v 2 kočijah peljali skozi Ljubljano 5 vjetih Poljcov v Terst, od koder jih bojo — kakor smo slišali — čez morje v Ameriko poslali za pokoro pun-tarskiga obnašanja. —

Novičar iz mnogih krajev.

Iz Ogerske vojske nimamo danes nič posebniga povedati, ker po 23. dnevu preteč. mesca ni Paskevič nič iz poglavitniga rusovskiga staniša, po 25. pa tudi Haynau nič iz svojiga staniša na znanje dal; tedaj nič prav gotoviga nismo zvedili. Družih pisem se sicer ne manjka; pa ker eno takó, drugo pa spet drugači govorí, ne vémo, komu de je verjeti. Te pa je gotovo, de ban Jelačić ali ni bil v takó veliki zadregi, kakor je bil zadnjič hrup postal, ali pa de se je s svojo ju-naško armado srečno iz te zadrége zmotal, ker ni nič slišati, de bi bil po tem kje kakošno škodo terpel. Pra-vijo, de je ogerski general Görgey pri Tokaji čez Tiso šel in de se bo z Dembinskitam zedinil. Od Košuta pripovedujejo, de ima s svojimi ministri zdej sedež na nekim parobrodu (na barki, ktero sopar ali vodeni sopuh goni) med Kaločo in Bajo, v katerim se gori in doli vozi, kakor je potreba. Zgornje Ogersko je zdej skorej vse prazno ogerske armade, vsa se je bolj na spodnje kraje podala; okoli Velkiga Varadina se sme, kakor zdej reči stojé, velika vojska pričako-vati. V Bosni se zmirej bolj razširjuje v poslednjim Novičarji oznanjeni punt zoper Turško vladarstvo; ne-ki Bosnják, Kerič po iménu, ki je iz Bužima domá, kjer je bana Jelačića rojstni grad, je vodja tega pun-ta. Na Štajarsko méjo proti Ogerskim pride po odhodu Nugentove armade 16,000 vojakov pod vod-stvam generala Ledrerja, ki bojo varovali, de se ogerska armada na to stran ne vérze. — Banalno sve-tovavstvo je ponudilo banu Jelačiću celo premakljivo,

narodno stražo in če je treba, se vzdigne vse možko ljudstvo v brambo domovine. — Ravno, ko druge no-více pišejo, de se že armada Radeckiga pripravlja, nad Sardinco marširati, ki nočejo mirú za terdno skle-niti, zvémó iz Dunajskiga časnika „Presse“, de je baron Mecburg iz Milana na Dunaj prišel in sklep mirú s Sardinco v poterjenje našimu ministerstvu prinesel. — Dunajski vradni časopis nam oznani nove ministre. Gosp. Dr. Bach je minister notranjih reči namesti grofa Štadiona, ki je še zmirej hudo bolan; gosp. Šmerling je minister pravíce; grof Leo Thun pa minister úka. Vsi drugi ministri so ostali, kakor so bili. — Kakor so bili od ministerstva katoljški škofje v posvetovanje cerkovnih reči na Dunaj poklicani, takó so zdej tudi višji duhovni protéstantov. — V Be-netkah je že taka lakota, de se nemorejo več 8 dni deržati. Že kruha iz otrobov jim zmanjkuje; vse mesó, tudi konjsko jim je že pošlo; pri kuhi pa že kurijo s hišnim orodjem in s suhim štokšam. — V Galicii se branijo nekteri kmetje grajšakam njih poljske pridel-ke še proti plačilu domú spravljati, ker mislijo, de bi se s tem spet tlaka začéla. Deželni poglavar jih je v očitnim razglasu te zmóte podučil, ktera se jih je po šuntarjih takó globoko prijela, de si clo nič ne dajo dopovedati, če ravno se jim pismo in pečat da. Vsiga tega so pa le nekteri šuntarji krivi; pametni kmetje pošteno mislijo. — Rusovski Cesar bo papež u 10 milijonov škudov brez obresti (brez čimža) posodil, proti tem, de bo papež vsako léto po polmilijona nazaj plačeval. — Tudi zadnja nemška terdnjava Rastatt, ki jo je puntarska Baden-ska armada v oblasti imela, se je Prajsam podala. Prajsovski kralj se véde kakor de bi bil gospodár cele Nemčije — če le ne déla rajtinge brez birta, kakor pregovor pravi. — Francozje grejo s svojo republi-ko, kakor se kaže, rakovo pót. Nekteri hočejo spet cesarja ali kralja imeti, kér so se že republike na-veličali. Bati se je tam spet novih prekucij, ktere se ne bojo brez veliciga prelivanja kerví stekle. — Dunajskim učenicam malih šol je veselejši zarja zasijala. Mi-nisterstvo uka je sklenilo, de ima prihodnjič vsak uče-nik 600 in 800 gold. létniga plačila in pa stanovanje dobivati ali pa namesti stanovanja primerjeno plačilo; pomočniki (Gehülfen) pa po 200, 250 in 300 gold. Bog daj, de bi se slabi stan deželnih učencikov povsod poboljšal; krivavo zasluži ta stan spodobniga poboljša-nja. — Ministru Meternihu, ki je bil lani pregnan iz Dunaja, zdej na Angléžkim živi, so se začele — kakor časopisi pravijo — možgane mečiti, de ne more dolgo pri življenji ostati. — V Ljubljanskim ilirskim listu smo unidan brali celo résto zoper koléro nasvetovanih zdrav-íl; zdej pa beremo v mnogih časopisih od eniga, ki po amerianskih skušnjah vse preseže, in to je žvêplo. V Indii vžije vsaki vojak, kader popotuje, 40 zèrn žvêpla na dan; kader pa počiva, 20 zèrn — in s tem se po teh pripovedkah takó gotovo vbrani ko-léri, kakor je „amen“ v očenašu. Kakor smo kupili, tako vam tudi prodamo to reč, dragi braveci! — Ravno zvémó žalostno novico, de se je na Laškim v več mestih, posebno pa v Veroni, Padovi in Trebižu v naši armadi takó huda koléra začela, de je en sam dan 70 vojakov umérlo. —

Na znanje.

Gosp. Andrej Likar je slov. dručtvu oznani, de hoče ob prihodnjih šolskih praznikih iz Vertovcove kemije in iz Ja-vornikoviga sv. pisma; gosp. Jošt Šemerl pa iz Vino-reje, Praviga Slovenca in lanjskiga in letašnjiga cerkve-niga časopisa za slov. besediynik besede nabirati (nemško-slovensko); kar damo s spodobno hvalo na znanje.

Odbor slov. dručtva v Ljubljani.